

Reliabilita a validita Rorschachova Inkblot testu

- dvě metody administrace: Comprehensive system (CS) a Performance assessment system (R-PAS)
- Jaké kontroverze je doprovází? Jak jsou hodnoceny z hlediska validity a reliability?

Počátky

- 1921 Rorschach sepisuje knihu „Psychodiagnostika“
- po jeho smrti byl skórovací systém upraven Samuelem Beckem, Bruno Klopferem ad.
- v 50. a 60. letech kontroverze ohledně Inkblot testu – kritici tvrdili, že testu chybí standardizovaná administrace a normy a testy reliability a validity byly nedostatečné
- zlom: Exner (1974) vydává The Rorschach: A Comprehensive System (TRACS)
- chválen za jednotný systém, normy pro děti i pro dospělé

- v 90. letech opět vznik kontroverze: Exnerovy studie validity a reliability nebyly publikovány a nebyly k dispozici pro nezávislý výzkum; objevily se diskrepance mezi normami a empirickými daty z výzkumů

Wood, J. M., Nezworski, T. M., Garb, H. N., & Lilienfeld, S. O. (2001). The Misperception of Psychopathology: Problems With the Norms of the Comprehensive System for the Rorschach. *Clinical Psychology: Science and Practice* 8, 350-373.

- 32 studií se sesbíranými Comprehensive Systém (CS) skóry
- žádný účastník nebyl v psychiatrické či psychoterapeutické péči, neměl psychiatrickou diagnózu
- žádný z účastníků nebyl vězeň, delikvent, usvědčený kriminálník apod.
- hodnoceno 14 indexů CS
- výsledky účastníků těchto studií se zásadně lišily od CS norem a naznačovaly by přítomnost psychopatie

Publikována řada studií upozorňujících na tento problém a kritizujících CS. Na ně publikovány reakce zastánců CS (viz „Kritika kritiky“). Hlavní argumenty:

Kritika kritiky	Protiargument
<ul style="list-style-type: none">- normativní vzorek je v psychologickém fungování nadprůměrný- nikdo v normativním vzorku neměl historii psychické léčby	<ul style="list-style-type: none">- normy publikovány v roce 1991, toto tvrzení bylo zmíněno až v roce 1999- není uvedeno, že by došlo i k dalšímu diagnostickému testování- Exner uvádí, že 15–20 % vyhledalo odbornou pomoc
<ul style="list-style-type: none">- zahrnuje i psychiatrické pacienty	<ul style="list-style-type: none">- není to pravda

- je to způsobeno kulturními rozdíly	- diskrepance stále stejné nehledě na etnicitu apod. vzorku
- psychopatologie je v populaci častější	- chybí pro to jasné důkazy - metodologie je ve výzkumech kontroverzní
- administrátor by se neměl spoléhat na průměry a směrodatné odchylky	- jak jinak ale zajistit normované vyhodnocování?
- testy byly špatně administrovány	- řadu z nich administrovali i školitelé oficiálních Rorschach workshopů

Kritika kritiky:

Hibbard, S. (2003); Meyer, G. J. (2001); Weiner, I. B., Spielberger, C. D., & Abeles, N. (2003); Meyer, G. J., & Archer, R. P. (2001); Exner Jr., J. E. (2001).

Protiargumenty:

Garb, H. N., Wood, J. M., Lilienfeld, S. O., & Nezworski, M. T. (2005); Wood, J. M., Nezworski, M. T., Garb, H. N., & Lilienfeld, S. O. (2001).

-> Zásadní bod kontroverze: 2001, Exner publikuje vyjádření: normy nebyly vytvořeny na základě 700 dospělých, jak tvrdil původně, ale jen 479, protože 221 bylo omylem započítáno dvakrát.

Reliabilita CS

Po mnoho let psychologové přijímali tvrzení Exnera (1993, s. 23; viz také Groth-Marnat, 1997, s. 397), že reliabilita bodování CS proměnných je nad minimální přijatelnou prahovou hodnotou 0,85.

Protože je však reliabilita problematická pro značný počet CS proměnných, použití k hodnocení jednotlivých klientů se nedoporučuje.

Test retest

- Rorschachovi zastánci tvrdili, že test-retest CS skóre je vynikající. Například Viglione (1999, s. 252). V knihách a článcích Exnera a jeho kolegů se koeficienty u test-retest obvykle pohybovaly od 0,30 do 0,90, se středními hodnotami 0,80, nebo ve středních až vysokých hodnotách 0,70 (Meyer, 1997a, s. 487).
- Nicméně, jiní vědci hlásili koeficienty u test-retest pro skóre CS podstatně nižší než Exner. např. Adair & Wagner, 1992; Erstad, 1995/1996; Perry, McDougall a Viglione, 1995; Schwartz, Mebane a Malony, 1990).
- Dnes je reliabilita u test - retest pro CS stále otevřeným problémem

Validita CS

Vědci poukazují hlavně na tradiční použití Rorschacha, kde subjekt může dát tolik odpovědí, kolik chce a to vážně ohrožuje validitu testu. Přibližně sedmdesát procent běžné variability je jednoduše způsobeno chybou (Meyer, 1989/1991, s. 229).

Existuje jen velmi málo výzkumů, týkajících se validity Rorschachových indexů napříč různými rasovými a kulturními skupinami. I to je důvod, proč se CS nedoporučuje pro běžné mezikulturní použití.

Meyer a Archer (2001): shrnutí meta-analytické evidence globální validity CS.

- Porovnáváno s validitou Minnesota Multiphasic Personality Inventory
- Nalezena srovnatelná validita
- Ale: neříká nám to nic o validitě jednotlivých skóru

Několik meta-analýz porovnávalo průměrnou validitu Rorschacha, MMPI a Wechsler Adult Intelligence Scale (WAIS) (např. Garb, Florio, & Grove, 1998; Hiller, Rosenthal, Bornstein, Berry a Brunell-Neuleib, 1999; Parker, Hanson, & Hunsley, 1988). Meta-analýzy naznačují, že průměrná validita publikovaných studií je obecně nižší než pro WAIS (Parker et al., 1988, Garb et al., 1998; Hiller a kol., 1999; Parker a kol., 1988).

Mihura (2013): sledoval validitu na 1100 případech využití CS

- Nízká validita při použití se sebesposuzovacími metodami (koeficient .08)
- Vyšší při použití s externím hodnocením (koeficient .27)
- Zjistil velikost efektu pro 53 z 65 skóru – s externím hodnocením:
 - o 13 skvělý doklad
 - o 17 dobrý doklad
 - o 10 slabý doklad
 - o 13 žádný doklad
- Vysoká korelace s hodnocením validity 246 klinických lékařů z 26 zemí na základě klinické zkušenosti

Recenze od Jorgensena et al. (2000) dospěla k závěru, že CS Schizophrenia Index (SCZI) účinně rozlišuje mezi psychotickými a nepychotickými pacienty.

DEPI byl nejvíce studovaným Rorschachovým indikátorem deprese. Podle Exnera (1991, s. 146), zvýšené skóre na DEPI „velmi dobře koreluje s diagnózou, která zdůrazňuje závažné afektivní problémy.“ Podobně to tvrdili Meloy a Gacono (1995, s. 414) - “Rorschach je vhodný pro hodnocení psychopatie. Prostřednictvím řady studií ověřili, že Rorschach je citlivý nástroj k rozlišení mezi psychopatickými a nepychopatickými subjekty.“ Přesto četné replikační studie nezávislých vědců nedokázaly křížově validovat Rorschachovy ukazatele psychopatie navržené Meloyem a Gaconem (Wood, Lilienfeld a kol., 2000a; Wood, Nezworski a kol.).

Výsledky této analýzy byly použity jako základní kámen pro vytvoření R-PAS.

Rorschach Performance Assessment System (R – PAS)

Rozdíly mezi R-PAS a CS skórovacími systémy (Viglione et al., 2011)

- R-PAS – vytvoření mezinárodních norem
- Omezení počtu možných odpovědí (uvedení testu s pokynem: „ke každé kartě uveďte dvě až tři odpovědi.“, vybízení k druhé odpovědi u všech karet, pokud byla uvedena pouze jedna odpověď, žádost o vrácení karty v případě 4 odpovědí, s připomenutím, že je možné uvést pouze 1 až 2 odpovědi)
- Skórování
 - CS – využívá hrubé skóry, vyžadují, aby si uživatelé pamatovali nebo vyhledávali normativní hodnoty pro více než 60 skóru pokaždé, když interpretují test
 - Skórování R-PAS – porovnání dat klienta s normami pomocí standardizovaných skóre, jaké se používají u jiných osobnostních testů (např. MMPI-2, MMPI-2-RF a Personality Assessment Inventory [PAI]) a v inteligenčních testech (např. Wechsler Adult Intelligence Scale – čtvrté vydání [WAIS-IV]).
- Proměnné: R-PAS zahrnuje sedm dalších proměnných jiných než CS, které publikovaly meta-analýzy validity (Bornstein, 1999; Diener et al., 2011; Graceffo, Mihura, & Meyer, 2014), systematické přehledy (Mihura, Dumitrascu, Roy, & Meyer, 2017) a probíhající meta-analýzy (Kiss, Mihura, & Meyer, 2017).

Reliabilita R-PAS

The Rorschach Performance Assessment System (R-PAS) in Child Custody Evaluations (Erard & Viglione, 2014):

- zkoumá míru shody mezi různými hodnotiteli – důležité vzhledem k velkému počtu možných kódů, které lze těmto odpovědím přiřadit
- Tato studie zkoumala spolehlivost meziraterů pro protokoly R – PAS.
 - 50 účastníků, nepacientský vzorek
 - Míra shody u 1 168 odpovědí byla vyšší u jednoduššího kódování (např. Umístění), zatímco u složitějších kódů (např. Kognitivní a tematické kódy) byla shoda nižší.
 - Celkově dobrá až vynikající shoda.
 - Výsledky dle autorů studie naznačují, že R – PAS je efektivní metoda s vysokou spolehlivostí mezi hodnotiteli

Zdroje:

Adair, H.E., & Wagner, E.E. (1992). Stability of unusual verbalizations on the Rorschach for outpatients with schizophrenia. *Journal of Clinical Psychology, 48*, 250–256.

Erard, R. E., & Viglione, D. J. (2014). The Rorschach Performance Assessment System (R-PAS) in Child Custody Evaluations. *Journal of Child Custody, 11*(3), 159-180.

Erstad, D. (1996). An investigation of older adults' less frequent human movement and color responses on the Rorschach (Doctoral dissertation, Marquette University, 1995). Dissertation Abstracts International, 57, 4084B.

Exner Jr., J. E. (2001). A Comment on „The Misperception of Psychopathology: Problems with the Norms of the Comprehensive System for the Rorschach.“ *Clinical Psychology: Science and Practice, 8*(3), 386-388.

Exner, J.E. (1974). *The Rorschach: A Comprehensive System. Volume 1*. NY: Wiley

Exner, J.E. (1991). *The Rorschach: A Comprehensive System. Volume 2: Interpretation* (2nd ed.). NY: Wiley.

Exner, J.E. (1993). *The Rorschach: A Comprehensive System. Volume 1: Basic Foundations* (3rd ed.). NY: Wiley

Garb, H.N., Florio, C.M., & Grove, W.M. (1998). The validity of the Rorschach and the Minnesota Multiphasic Personality Inventory: Results from meta-analyses. *Psychological Science, 9*, 402–404.

Garb, H.N., Florio, C.M., & Grove, W.M. (1999). The Rorschach controversy: reply to Parker, Hunsley, and Hanson. *Psychological Science, 10*, 293– 294.

Groth-Marnat, G. (1997). *Handbook of psychological assessment* (3rd ed.). NY: Wiley

Hibbard, S. (2003). A critique of Lilienfeld et al.'s (2000) „The Scientific Status of Projective Techniques“. *Journal of Personality Assessment, 80*, 260–271.

Hiller, J.B., Rosenthal, R., Bornstein, R.F., Berry, D.T.R. Brunell-Neuleib, S. (1999). A comparative meta-analysis of Rorschach and MMPI validity. *Psychological Assessment, 11*, 278–296.

Jorgensen, K., Andersen, T.J., & Dam, H. (2000).The diagnostic efficiency of the Rorschach Depression Index and the Schizophrenia Index: A review. *Assessment, 7*, 259–280.

Meloy, J.R., & Gacono, C.B. (1995). Assessing the psychopathic personality. In J.N. Butcher (Ed.), *Clinical personality assessment* (pp.410–422). NY: Oxford University Press.

Meyer, G. J., & Archer, R. P. (2001). The hard science of Rorschach research: What do we know and where do we go? *Psychological Assessment, 13*, 486-502.

Meyer, G. J. (2001). Evidence to correct misperceptions about Rorschach norms. *Clinical Psychology: Science and Practice, 8*, 389–396.

Meyer, G. J. (2017). What Rorschach performance can add to assessing and understanding personality. *International Journal of Personality Psychology, 3*(1), 36-49.

Meyer, G.J. (1991). An empirical search for fundamental personality and mood dimensions within the Rorschach test (Unpublished dissertation. Loyola University of Chicago, 1989). *Dissertation Abstracts International*, 52, 1071B-1072B.

Meyer, G.J. (1997a). Assessing reliability: Critical corrections for a critical examination of the Rorschach Comprehensive System. *Psychological Assessment*, 9, 480–489.

Mihura, J., & Meyer, G. (2017). *Introduction to R-PAS*.

Mihura, J., Meyer, G., Dumitrascu, N., & Bombel, G. (2013). The Validity of Individual Rorschach Variables: Systematic Reviews and Meta-Analyses of the Comprehensive System. *Psychological Bulletin*, 139, 548-605.

Parker, K.C.H., Hanson, R.K., & Hunsley, J. (1988). MMPI, Rorschach, and WAIS: A meta-analytic comparison of reliability, stability, and validity. *Psychological Bulletin*, 103, 367–373.

Perry, W., McDougall, A., & Viglione, D.J., Jr. (1995). A five-year follow-up on the temporal stability of the Ego Impairment Index. *Journal of Personality Assessment*, 64, 112–118.

Schwartz, N.S., Mebane, D.L., & Malony, H.N. (1990). Effects of alternate modes of administration on Rorschach performance of deaf adults. *Journal of Personality Assessment*, 54, 671–683.

Viglione, D. J., Perry, W., Giromini, L., & Meyer, G. J. (2011). Revising the Rorschach Ego Impairment Index to Accommodate Recent Recommendations About Improving Rorschach Validity. *International Journal of Testing*, 11(4), 349-364.

Viglione, D.J. (1999). A review of recent research addressing the utility of the Rorschach. *Psychological Assessment*, 11, 251–265.

Weiner, I. B., Spielberger, C. D., & Abeles, N. (2003). Once more around the park: Correcting misinformation about Rorschach assessment. *The Clinical Psychologist*, 56, 8–9.

Wood, J.M., Lilienfeld, S.O., Garb, H.N., & Nezworski, M.T. (2000). Limitations of the Rorschach as a diagnostic tool: A reply to Garfield (2000), Lerner (2000), and Weiner (2000). *Journal of Clinical Psychology*, 56, 441–448.